

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Administrador diocesà de Terrassa

Diumenge Mundial de les Missions

Quan parlem de les missions ens imaginem i normalment pensem en aquells llocs llunyans on encara no es coneix l'Evangelí o bé s'està predicant per primera vegada i l'Església encara no hi està del tot establerta ni organitzada.

Això va passar també fa segles a les nostres terres i continua passant ara a molts llocs del món. Va ser Jesús qui abans de l'Ascensió al cel va reunir els seus apòstols i els va dir: «He rebut plena autoritat al cel i a la terra. Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deiebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat. Jo soc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,18-20).

Així ho van fer ells i així van arribar un dia a la nostra terra per predicar-hi l'Evangelí, i així ho continuen fent actualment molts sacerdots, religiosos i religioses i també laics que se senten enviats a tots els pobles de la terra confiant en la seva paraula.

És cert que vivim uns moments en els que es parla d'Europa i de tot el món occidental com a terres de missió, i el papa sant Joan Pau II fa ja anys ens parlava de la necessitat d'una nova evangelització. Però

no hi ha dubte que tots ens hem de sentir compromesos en la tasca que realitza l'Església, els missioners, en molt llocs i pobles llunyans on hi viuen germans nostres que no són cristians encara, que no

coneixen l'amor que Déu els té. Un any més celebrem aquest diumenge el Dia Mundial de les Missions, DOMUND, dia en el que a totes les parròquies i comunitats del món recollim la col·lecta per a les necessitats de les missions i, a la vegada, preguem tant pels missioners com pels que reben la seva predicació, perquè la gràcia i la força de l'Esperit Sant arribi a ells i els faci ser veritables cristians.

La nostra diòcesi té actualment dos sacerdots diocesans en terres de missió, Mn. Manuel Homar a Cuba, i Mn. Xavier Serra a Veneçuela. I també laics, religiosos i religioses que hi treballen dedicant-hi el seu temps i la seva vida. Voldria citar unes paraules de Mn. Xavier Serra des de la seva «missió» a la regió de Canaima, a la selva amazònica de Veneçuela des de fa anys i que ens diu: «De petit volia ser missioner, entre altres coses. Portar l'Amor de Déu a tot arreu, especialment als llocs més llunyans, on no tenen qui els faci present la Bona Nova de l'Evangelí. Ser portador d'esperança, de llum, d'amor, del sentit de la vida, de la felicitat autèntica». Avui els recordem especialment, demanem l'ajut econòmic per la obra de les missions i preguem per ells.

ENTREVISTA

Vincle,
fe i vida

JOSÉ IGNACIO GARCÍA

El teòleg i economista José Ignacio García, sj, amb una trajectòria molt vinculada a l'acció social i el compromís per la justícia, ja sigui des de la recerca, la reflexió o l'acció directa, és el nou director de Cristianisme i Justícia (Cij), que aspira a mantenir «l'excel·lent activitat desenvolupada» pel seu predecessor, Xavier Casanovas.

Quin és el paper de Cij davant els reptes actuals?

La missió principal de Cij és contribuir a mantenir el vincle entre la fe i la vida. Per als creients sempre existeix la temptació de buscar refugi i apartar-nos de la realitat. I a la realitat se la pot mirar de maneres molt diferents: ideològiques, interessades, mandroses... El nostre desig és mirar aquest món com el veuen — el pateixen — els pobres i els exclosos. És una manera de mirar que aprenem de Jesús en l'Evangelí, que ens espanta perquè posa en qüestió moltes coses que donem per suposades.

Com podem prendre més partit i implicar-nos més?

Òbviament, la mirada no canvia el món, però és imprescindible perquè els canvis que promovem estiguin en sintonia amb els valors que descobrim en l'Evangelí. A partir d'aquí, crec que el repte rau a trobar la coherència entre la nostra fe i les opcions que aprenem al llarg de la vida.

Què destaca de la programació d'aquest curs?

Enguany celebrem els 500 anys de la conversió de sant Ignasi, una invitació a tornar sobre aquest procés tan personal com és la conversió. «De la ferida al cor del món» és el títol del curs, que busca mostrar les connexions entre la llibertat de les persones, i la seva passió per Déu, quan decideixen sobre les seves vides; i les implicacions, comunitàries i socials, que tenen aquestes decisions que anomenem conversió.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Encara que no
ens ho demanin

Ha celebrat el norantè aniversari. Uns nebots la conviden a fer una sortida de cap de setmana. Pensa que serà com altres vegades, a la casa que tenen en un poblet de muntanya. Arriba el dia, la recullen i queda clara la destinació. El cap de setmana és especial, amb un pont que l'allarga i permet un desplaçament amb més possibilitats. Aniran al santuari d'un sant al que la tieta té una gran devoció. La perspectiva canvia. Unes quantes hores de cotxe els esperen. Tant se val. L'emoció i la il·lusió sobrepassen les petites dificultats. També el sentir-se estimada per aquests nebots que han tingut la bona pensada de compartir amb ella aquests dies, de dedicar-li el seu temps per agrair tot el que ha fet per ells i per tota la família que sempre ha trobat en ella, el pal de paller que els uneix i cohesionava.

Un segon exemple que rebla aquest agraïment familiar als més grans, als qui ens han ajudat a ser, els qui ara són grans, van perdent forces i oportunitats, experimenten la soledat... Una àvia vídua que està a mitja dècada dels vuitanta, devota de la Mare de Déu. Quantes avemaries no li ha adreçat, demanant pels fills, pels nets,

per tota la família. Un fill, atent a allò que desitja la mare, la convida a anar al santuari de l'advocació de Maria de la qual és tan devota. En un romiatge familiar, s'apleguen una bona colla i l'àvia veu realitzat el seu desig envoltada pels seus. Davant la Mare de Déu torna a pregar per tots altra vegada.

Dues mostres de persones que han ajudat a ser als fills, als nebots, als nets... Que els van ensenyar a pregar al Déu que ens estima. Que els van apropar a Jesús i als seus ensenyaments de vida i que n'han estat testimonis. «No em rebutgis, doncs, al temps de la vellesa; / ara que decau el meu vigor no m'abandonis» (Sl 71,9). Dues mostres de persones que tenen sentit de pertinença a una família, a un grup humà i que saben ser agraïdes i que, conscients de les limitacions de la vellesa, saben que han de fer costat generosament. «Ell ens conforta en totes les nostres adversitats, perquè nosaltres mateixos, gràcies al consol que rebem de Déu, sapiguem confortar els qui passen alguna pena» (2Co 1,4). Encara que no ens ho demanin, les persones grans de les nostres famílies es mereixen una generosa atenció.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

¡Levántate!

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Exclamación entusiasmante del Papa: «¡Levántate! Te hago testigo de las cosas que has visto» (cf. Hch 26,16). Francisco lo escribe a los jóvenes en el mensaje enviado para la XXXVI Jornada Mundial de la Juventud que se celebrará en las diócesis en la próxima solemnidad de Cristo Rey; comunicación firmada el 14 de septiembre y publicada el lunes 27 del mismo mes.

El Papa afirma que el mundo, para levantarse, necesita del entusiasmo y de la fuerza que los jóvenes tienen en sus corazones; lo acogemos y gozosos lo corroboramos, sin olvidar que con ellos nos encontramos todos comprometidos.

El Señor nos conoce personalmente, como a Saulo, nos llama por nuestro nombre. «Sólo un encuentro per-

sonal "no anónimo" con Cristo cambia la vida», es necesario hablar con Él personalmente. «En la vida ordinaria es posible convertirse y renovarse haciendo las cosas que solemos hacer, pero con el corazón transformado y con motivaciones diferentes. Abrámonos a las sorpresas de Dios, que quiere hacer resplandecer su luz en nuestro camino.»

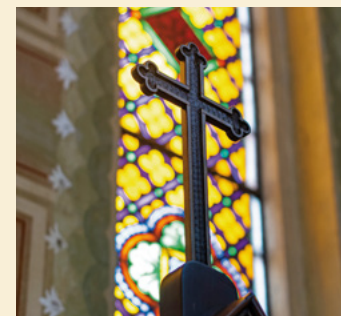
Pidamos a nuestra Señora, que nos auxilie para que nos ayudemos unos a otros a levantarnos juntos; a que todos en comunidad, con un gran amor a la Iglesia, nos unamos y seamos, personalmente y todos juntos, testigos de lo que el Señor nos ha comunicado. Testimonios de lo que hemos visto en el encuentro con el Señor, en los muchos o cortos años de nuestra vida.

Lectures
de la missa
diària
i santoral

25. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Rm 8,12-17 / Sl 67 / Lc 13,10-17]. Sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus. Mare de Déu del Collell (apareguda el 1483; santuari a la Garrotxa). Sants Crisant i Daria, esposos mrs. (284) de Roma; sants Crispí i Crispinià, mrs. (s. III), patrons dels sabaters.

26. ■ Dimarts [Rm 8,18-25 / Sl 125 / Lc 13,18-21]. Sants Llucià i Marcià, mrs. de Nicomèdia venerats a Vic. Sant Rústic, bisbe de Narbona; sant Viril, abat de Leyre (Navarra); sant Evarist, papa (grec, 97-105) i mr.

27. ■ Dimecres [Rm 8,26-30 / Sl 12 / Lc 13,22-30]. Sant Florenci, mr.; sant Gaudiós, bisbe.

28. ■ Dijous [Ef 2,19-22 / Sl 18 / Lc 6,12-19]. Sant Simó (el Zelador), de Canà de Galilea, i sant Judes, anomenat també Tadeu (invocat en les causes difícils), apòstols. Sant Silvi, ermità; santa Ciril·la, vg. i mr.

29. ■ Divendres [Rm 9,1-5 / Sl 147 / Lc 14,1-6]. Sant Narcís, bisbe i mr. (s. IV), patró de Girona (1387). Santa Eusèbia, vg. i mr.; beat Miquel Rua, prev. salesià.

30. ■ Dissabte [Rm 11,1-2a.11-12.25-29 / Sl 93 / Lc 14,17-11]. Sant Marcel, centurió romà, i els seus fills Claudi, Rupert i Victori, mrs.; santa Eutròpia, mr.; santa Zenòbia, mr.

31. ■ † Diumenge vinent, XXXI de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Dt 6,2-6 / Sl 17 / He 7,23-28 / Mc 12,28b-34]. Sant Alfons (Alonso) Rodríguez, rel. jesuïta castellà, mort a Palma de Mallorca; sant Quintí, mr.; sant Wolfgang, bisbe; santa Lucília, vg. i mr.

DIUMENGE XXX DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 31,7-9)

Això diu el Senyor:

«Crideu d'alegria, celebren la sort de Jacob, la primera de les nacions, proclameu que el Senyor ha salvat el seu poble, la resta d'Israel! Jo els faré venir del país del Nord, els reuniré des de l'extrem de la terra. Tots hi seran: cecs, coixos, mares que crien; tornarà una gentada immensa. Havien sortit plorant i els faré tornar consolats. Els conduiré als rierols d'aigua, per un camí suau, sense entrebancs. Perquè jo soc un pare per a Israel, i Efraïm és el meu fill gran».

Salm responsorial (125)

R. És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!

Quan el Senyor renovà la vida de Sió / ho crèiem un somni; / la nostra boca s'omplí d'alegria, / de crits i de rialles. R.

Els altres pobles es deien: «És magnífic / el que el Senyor fa a favor d'ells». / És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, / amb quin goig ho celebrem! R.

Renoveu la nostra vida, Senyor, / com l'aigua renova l'estepa del Nègueb. / Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls, / criden de goig a la sega. R.

Sortien a sembrar tot plorant, / emportant-se la llavor; / i tornaran cantant d'alegria, / duent a coll les seves garbes. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus (He 5,1-6)

Els grans sacerdots, presos d'entre els homes, són destinats a representar els homes davant Déu, a oferir-li dons i víctimes pels pecats. No els és difícil de ser indulgents amb els qui pequen per ignorància o per error, perquè ells mateixos experimenten per totes bandes les seves pròpies febleses. Per això necessiten oferir sacrificis pels seus pecats igual que pels pecats del poble. I ningú no es pot apropiat l'honor de ser gran sacerdot: és Déu qui els crida, com va cridar Aharon.

Tampoc el Crist no s'atribuï a ell mateix la glòria de ser gran sacerdot, sinó que li ha donada aquell que li ha dit: «Ets el meu Fill, avui t'he engendrat.» I en un altre indret diu: «Ets sacerdot per sempre com ho fou Melquisedec».

Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 10,46-52)

En aquell temps, Jesús sortí de Jericó amb els seus deixebles i amb molta gent. Vora el camí hi havia assegut, demanant caritat, un cec que es deia Bar-Timeu. Quan sentí dir que passava Jesús de Natzaret, començà a cridar: «Fill de David, Jesús, compadiu-vos de mi». Tothom el renyava per fer-lo callar, però ell cridava encara més fort: «Fill de David, compadiu-vos de mi». Jesús s'aturà i digué: «Crideu-lo». Ells criden el cec i li diuen: «Anima't i vine, que et crida». El cec llançà la capa, s'aixecà d'una revolada, i anà cap a Jesús. Jesús li preguntà: «¿Què vols que et faci?» Ell respon: «Rabuni, feu que hi vegi». Jesús li diu: «Ves, la teva fe t'ha salvat». A l'instants hi veié, i el seguia camí enllà.

Lectura del libro de Jeremías (Jer 31,7-9)

Esto dice el Señor: «Gritad de alegría por Jacob, regocijaos por la flor de los pueblos; proclamad, alabad y decid: "¡El Señor ha salvado a su pueblo, ha salvado al resto de Israel!". Los traeré del país del norte, los reuniré de los confines de la tierra. Entre ellos habrá ciegos y cojos, lo mismo preñadas que paridas: volverá una enorme multitud. Vendrán todos llorando y yo los guiaré entre consuelos; los llevaré a torrentes de agua, por camino llano, sin tropiezos. Seré un padre para Israel, Efraim será mi primogénito».

Salmo responsorial (125)

R. El Señor ha estado grande con nosotros, y estamos alegres.

Cuando el Señor hizo volver a los cautivos de Sión, / nos parecía soñar; / la boca se nos llenaba de risas, / la lengua de cantares. R.

Hasta los gentiles decían: / «El Señor ha estado grande con ellos». / El Señor ha estado grande con nosotros, / y estamos alegres. R.

Recoge, Señor, a nuestros cautivos / como los torrentes del Negueb. / Los que sembraban con lágrimas / cosechan entre cantares. R.

Al ir, iba llorando, / llevando la semilla; / al volver, vuelve cantando, / trayendo sus gavillas. R.

Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 5,1-6)

Todo sumo sacerdote, escogido de entre los hombres, está puesto para representar a los hombres en el culto a Dios: para ofrecer dones y sacrificios por los pecados. Él puede comprender a los ignorantes y extraviados, porque también él está sujeto a debilidad. A causa de ella, tiene que ofrecer sacrificios por sus propios pecados, como por los del pueblo. Nadie puede arrogarse este honor sino el que es llamado por Dios, como en el caso de Aarón. Tampoco Cristo se confirió a sí mismo la dignidad de sumo sacerdote, sino que la recibió de aquel que le dijo: «Tú eres mi Hijo: yo te he engendrado hoy»; o, como dice en otro pasaje: «Tú eres sacerdote para siempre según el rito de Melquisedec».

Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 10,46-52)

En aquel tiempo, al salir Jesús de Jericó con sus discípulos y bastante gente, un mendigo ciego, Bartimeo (el hijo de Timeo), estaba sentado al borde del camino pidiendo limosna. Al oír que era Jesús Nazareno, empezó a gritar: «Hijo de David, Jesús, ten compasión de mí». Muchos lo increpaban para que se callara. Pero él gritaba más: «Hijo de David, ten compasión de mí». Jesús se detuvo y dijo: «Llamadlo». Llamaron al ciego, diciéndole: «Ánimo, levántate, que te llama». Soltó el manto, dio un salto y se acercó a Jesús. Jesús le dijo: «¿Qué quieres que te haga?». El ciego le contestó: «Rabbuni, que recobre la vista». Jesús le dijo: «Anda, tu fe te ha salvado». Y al momento recobró la vista y lo seguía por el camino.

«Rabuni, feu que hi vegi!»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Els profetes van anunciar l'acció de Déu en favor del poble d'Israel, assetjat pels seus enemics com un restabliment de la salut en el cos de les persones disminuïdes: cecs, coixos, muts, sords... Ens ha aparegut en algunes ocasions en textos del profeta Isaïes, i avui ens apareix en les paraules de Jeremies: «...cecs, coixos, mares que crien... els faré tornar consolats». Per això, l'acció de Jesús serà moltes vegades de guarició i de rehabilitació de les persones.

Camí de Jerusalem, en sortir de Jericó, la ciutat de les palmeres, on el Jordà desemboca al Mar Mort, Jesús es troba amb un cec que demana almoïna per subsistir.

Bartimeu es troba assegut a la vora del camí; i, des d'allí, en escoltar el pas de Jesús, crida «Fill de David, Jesús, compadiu-vos de mi». D'una banda anticipa el crit de la multitud a l'entrada triomfal de Jesús a Jerusalem (Fill de David!), i d'altra banda es confia a la misericòrdia de Jesús. Aquest, deté la seva marxa i la del seu seguici, i sense sortir del camí, mana cridar el cec perquè abandoni el seu lloc al marge del camí i s'integri a ell.

El cec, en sentir-se cridat, «llançà la capa, s'aixecà d'una revolada, i anà cap a Jesús». El cec, que essent pobre no tenia gairebé res, deixa anar el seu mantell —potser la seva única possessió, en aquell moment— i salta a l'encontre de Jesús, integrant-se així en el camí de Jesús amb els altres deixebles que l'acompanyen. Veient la seva fe, expressada en les seves paraules i en els seus gestos, Jesús li guareix la ceguesa dels ulls, i la del cor; perquè, «a l'instants hi veié, i el seguia camí enllà».

Contrasta l'actitud del cec Bartimeu amb la d'aquell home incapaç de deixar-ho tot per seguir Jesús, perquè tenia molts béns; i també contrasta amb Jaume i Joan que demanaven de seure a la dreta i a l'esquerra de Jesús en la seva glòria, tal com veïem en els diumenges anteriors. El cec, en canvi, només demana de Jesús que tingui compassió d'ell.

El cec Bartimeu esdevé així model de deixeble de Jesús, perquè, deixant-ho tot, s'abandona a la compassió del mestre, i un cop restablert el segueix camí de Jerusalem, on Jesús lliurarà la seva vida per nosaltres. Que Bartimeu inspiri també el nostre seguiment de Jesús, camí de Jerusalem.

VIDA DIOCESANA

Activitats de l'Administrador diocesà

Aquest diumenge 24, a les 12 h. Confirmacions a la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola. / **A les 17.30 h.** assisteix al concert d'orgue a la parròquia de Sant Esteve de Granollers, dintre de les Jornades Transmet!

Dilluns 25, a les 11 h. Trobada de formació de preveres joves.

Dimarts 26, a les 21.30 h. A la parròquia de Sant Pere Octavià a Sant Cugat del Vallès: Jornada d'Economia per a les parròquies del Vallès Occidental.

Dimecres 27, a les 21.30 h. A la parròquia de Sant Esteve de Granollers: Jornada d'Economia per a les parròquies del Vallès Oriental.

Diumenge 31, a les 12 h. Presentació del P. Llorenç Sagalés, O. Cist., com a Administrador parroquial de Sant Jaume Apòstol (Poble Nou) de Sabadell.

Notícies

Ordenació de 4 preveres. El diumenge 10 d'octubre, a la Catedral, Mons. Salvador Cristau ordenà quatre nous preveres al servei de la diòcesi. Són: Mn. Jacob Espín, Mn. Joan Hernán-

dez, Mn. Jan Martínez i Mn. Pedro Martínez.

L'Associació Amics del Camí de Sant Jaume de Terrassa visita l'església de Sant Jaume. El diumenge 3 d'octubre, l'Associació Amics del Camí de Sant Jaume de Terrassa es va fer present a l'església de Sant Jaume, al Pla del Bonaire de Terrassa. En els jardins hi ha un *cruceiro* del Camí que va ser beneït l'any 2019.

Capítol de les salesianes i elecció de la Mare General. El dimarts 5 d'octubre, en el marc del XXIV Capítol general de les Filles de Maria Auxiliadora (Salesianes) va ser nomenada Mare General Sor Chiara Caszuola. Les salesianes tenen comunitat a Sabadell i a Terrassa.

Mons. Cristau celebra les Vespres al Monestir de Sant Domènec. El dijous 7 d'octubre, Mons. Salvador Cristau va

celebrar la pregària de Vespres de la Mare de Déu del Roser en el Monestir de Sant Domènec de Guzmán a Sant Cugat del Vallès.

Nou Administrador parroquial a Matadepera. El diumenge 10 d'octubre, Mons. Cristau celebrà la Missa a la parròquia de Sant Joan Baptista de Matadepera i presentà el nou Administrador parroquial, Mn. Guillem López.

Mons. Cristau presideix la festa del Pilar. El dimarts 12 d'octubre, Mons. Salvador Cristau presidí la Missa amb motiu de la festa de la Mare de Déu del Pilar. Hi assistiren la presidenta i membres del Centre Aragonés de Terras-

sa i diversos regidors. En acabar tingué lloc l'ofrena floral a la Plaça Vella.

Agenda

Ordenació diaconal. El dilluns 1 de novembre, a les 18 h, rebrà l'ordenació diaconal el Sr. Francesc Membrado a la parròquia de la Santa Creu de Sabadell.

IX JORNADES TRANSMET! (22-24 d'octubre)

«El camí de la comunió i la sinodalitat per la Nova Evangelització»

— **Divendres 22 d'octubre**, a les 20.30 h, a la Catedral, Escola de pregària per als joves.

— **Dissabte 23 d'octubre**, al Centre Borja, a les 10 h, conferència del Dr. Salvador Pié: «El camí de la comunió i la sinodalitat». A les 12.30 h, presentació de les accions del Pla Pastoral i celebració d'obertura de la fase diocesana del Sínode de Bisbes.

— **Diumenge 24 d'octubre**, a les 17 h, a la parròquia de Sant Esteve de Granollers: concert d'orgue amb el Cor de Cambra de Granollers.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Administrador diocesano de Terrassa

Domingo Mundial de las Misiones

Cuando hablamos de las misiones nos imaginamos y normalmente pensamos en aquellos lugares lejanos donde todavía no se conoce el Evangelio o bien se está predicando por primera vez y la Iglesia todavía no está totalmente establecida ni organizada.

Ello también sucedió hace siglos en nuestras tierras y sigue sucediendo ahora en muchos lugares del mundo. Fue Jesús quien antes de la Ascensión al cielo reunió a sus apóstoles y les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con voso-

tros todos los días, hasta el final de los tiempos» (Mt 28,18-20).

Así lo hicieron ellos y así llegaron a nuestra tierra para predicar el Evangelio, y así continúan haciéndolo actualmente muchos sacerdotes, religiosos y religiosas y también laicos que se sienten enviados a todos los pueblos de la tierra confiando en su palabra.

Es cierto que vivimos unos momentos en los que se habla de Europa y de todo el mundo occidental como de tierras de misión, y el papa san Juan Pablo II nos hablaba años ha de la necesidad de una nueva evangelización. Pero no cabe duda de que todos debemos sentirnos comprometidos en la tarea que realiza la Iglesia, los misioneros, en muchos lugares y pueblos le-

janos donde viven hermanos nuestros que todavía no son cristianos, que no conocen el amor que Dios les tiene.

Celebramos un año más en este domingo el Día Mundial de las Misiones, DOMUND, día en que en todas las parroquias y comunidades del mundo recogemos la colecta para las necesidades de las misiones y, al mismo tiempo, rezamos tanto por los misioneros como por quienes reciben su predicación, para que la gracia y la fuerza del Espíritu Santo llegue hasta ellos y les haga ser verdaderos cristianos.

Nuestra diócesis tiene actualmente dos sacerdotes diocesanos en tierras de misión: Mn. Manuel Homar en Cuba, y Mn. Xavier Serra en

Venezuela. Y también laicos y religiosos y religiosas que trabajan en las misiones dedicando su tiempo y su vida. Quisiera citar unas palabras de Mn. Xavier Serra desde su «misión» en la región de Canaima, en la selva amazónica de Venezuela desde hace años y que nos dice: «Cuando era pequeño quería ser misionero, entre otras cosas. Llevar el amor de Dios a todas partes, especialmente a los lugares más lejanos, donde no tienen quien les haga presente la Buena Nueva del Evangelio. Ser portador de esperanza, de luz, de amor, del sentido de la vida, de la felicidad auténtica». Hoy les recordamos especialmente, pedimos la ayuda económica para la obra de las misiones y rezamos por ellos.